

S S E L T E

kal-Pärmen

Nr 146758

von Maasburgska spåret.

Arbetsdossier nr. 8

Namn:

Fack

Nr

Löpar

Goga Palffy

Entenazy

Barrat, Reginald

Bacon Apol

Amor, Jack

Widowhood

Arthur Bamber

Epsteinman, William

Franklin Cengel

Karl Pintera

Bacon Acyl

Arbetsdossier nr. 8

=====

(von Maasburgska spåret)

Acyl; baron

Auer, Paul; f.d. ungerskt sändebud

Apor; baron, f.d. ungerskt sändebud

Barrat, Reiginald; brittisk flygare

v. Bethlen; grevinna

Bässler, Pitt; dr.

Cvergel, Frantisek

Esterhazy

v. Maasburg, Nikolaus; österrikisk baron

Palfy, Geza; ungersk greve

Palfy, Josef; " "

Putera, Carol

Wien den 27 juni 1952.

Personligt och Strängt förtroligt.

R 18.

1 bil. (1 3 ex.)

1/2 Dan f. h.

Broder,

./.

I anslutning till mina rader av den 20 juni 1952 ber jag få meddela, att jag numera via Bundespolizeidirektion, Innsbruck fått mottaga härjämte i avskrift närslutna skrivelse från Palffy. Såsom Du av densamma kommer att finna, förklarar sig Palffy varken känna Maasburg eller ha varit i rysk fångenskap. Beträffande brodern, Géza Palffy, uppgiver han, att denne anhölls i Budapest våren 1946 och därefter, efter kortare uppehåll i Budapest och Baden bei Wien, ~~av~~förts till Sovjetunionen. Om slottet Ceklis är det ingenstädes fråga. Ehuru, som jag tidigare inberättat, fransmännen ju betrakta Palffy med stort misstroende, undrar jag dock, om man icke vågar sätta tilltro till dessa enkla uppgifter, särskilt som Palffys hustru redan vid mitt besök uppgav, att hon aldrig hört namnet Maasburg.

Utrikesrådet S. D a h l m a n,
Kungl. Utrikesdepartementet,
S t o c k h o l m.

(u.) K.-A. Belfrage

Ayskrift.

Innsbruck, den 18. Juni.

Sehr geehrter Herr Minister,

Es tut mir aufrichtig leid Sie hier vermisst zu haben. Meine Frau hat mir die fragliche Angelegenheit erzählt. Ich bedauere Ihnen mitteilen zu müssen, dass ich Hr. Nikolaus Maasburg nicht kenne. Auch war ich nicht in russischer Haft, da ich mich vor meiner Arretierung nach Westen entflüchtete. Mein Bruder Géza wurde im Frühling 1946 auf der Gasse in Budapest festgenommen und wurde eine Zeit lang im Gefängniss Contigasse eingesperrt; nachher ist er wahrscheinlich eine Weile in Baden bei Wien gewesen und ist von dort nach Russland transportiert. Ich habe von ihm seit zwei Jahren gar keine Nachricht.

Meine Frau hat Ihnen auch mitgeteilt, dass mein Bruder Géza nach dem Umsturz schon einmal in Westen war. Sie hat sich geirrt, denn dies war nicht mein Bruder sondern Georg Pallavicini, der auch zu dieser Zeit verhaftet wurde. Hoffentlich werde ich die Gelegenheit haben Sie Herr Minister persönlich kennen zu lernen und falls Sie wieder in diese Gegend kommen würden bitte besuchen Sie mich.

In aufrichtiger Hochachtung zeichne ich

(undert.) Joseph Palfy

Wien den 20 juni 1952.

Strängt förtroligt.

R 18.

1/2 Jan. f. h.
Broder,

Enligt Din i handbrev den 13 maj 1952 uttryckta önskan avreste jag den 12 dennes till Innsbruck för att höra den där bosatte greve Josef Palfy rörande von Maasburgs olika uttalanden. Som Du vet, våga vi varken telefonera eller skriva över zongränsen i ärenden sådana som detta och jag hade därför i förväg via inrikesministeriet och polisen i Innsbruck sökt försäkra mig om dels Palfys adress i Innsbruck, dels att han verkligen också skulle vara där tillfinnandes.

Vid ankomsten till Innsbruck sökte jag först upp därvarande chef för säkerhetspolisen för att söka få klarlagt, om Palfy vore en sådan person, att man överhuvudtaget vågade taga kontakt med honom i detta ärende. Från polisens sida förklarade man sig icke ha något ofördelaktigt bekant om Palfy, som i varje fall med sin bakgrund och sina anhöriga icke kunde antagas politiskt stå längre ut på vänsterkanten. Man tillade dock, att man inom den österrikiska polisen något räknade med möjligheten av att Palfy kunde stå i fransk underrättelsetjänst. Vidare bekräftades, att Palfy för närvarande vistades i Innsbruck. Dessvärre visade sig Innsbruck-polisen såväl i det ena som i det andra avseendet vara mindre tillförlitlig. När jag infann mig vid den uppgivna bostads-

Utrikesrådet S. D a h l m a n,
Kungl. Utrikesdepartementet,
S t o c k h o l m.

adressen, befanns det nämligen, att Palfy, polisen ovetande, på några dagar avrest till utlandet och i bostaden påträffades endast hans unga hustru, ungersk flykting som han själv. Sedan jag av grevinnan Palfy inhämtat, att mannen vore att återförvänta först om några dagar och då jag icke hade möjlighet invänta hans återkomst till Innsbruck, sade jag henne i korthet, att jag för anförvanners räkning sökte efter en under kriget försvunnen landsman (självfallet nämndes vare sig Wallenbergs namn eller att det gällde en i Budapest försvunnen person). Jag hade rörande den eftersökte fått vissa uppgifter av en baron Nikolaus von Maasburg och syftet med min hänvändelse till Palfy förklarade jag vara, att av denne eventuellt söka få några kompletterande uppgifter rörande dessa av Maasburg redan lämnade upplysningar. Då grevinnan Palfy förklarade sig beredd till maken vid dennes återkomst framföra vad frågor jag önskade ställa, ansåg jag mig böra begagna denna utväg. Jag bad henne följaktligen ställa följande frågor till mannen

1.) Kände han baron Nikolaus von Maasburg eller hade han hört talas om denne?

2.) Hade han någonsin suttit fungen på slottet Ceklis? (Grevinnan Palfy trodde icke detta, men visade sig väl veta, var Ceklis låg och vem slottet på sin tid tillhörde).

3.) I jakande fall, vid vilken tidpunkt hade han suttit där och hade han eventuellt vistats där vid mer än ett tillfälle?

Grevinnan Palfy utlovade att skriftligt svar på dessa frågor av hennes make skulle tillställas mig per brev, som via Bundespolizeidirektion i Innsbruck skulle vidarebefordras till mig på säkert sätt.

Efter besöket i makarnas Palfys bostad hade jag tillfälle luncha med chefen för den franska underrättelsetjänsten i Österrike (se även mitt handbrev till Lundberg 13.6.52). Då Österrikarna, som tidigare nämnts, antytt möjligheten av att Palfy skulle vara något slags fransk agent passade jag

i förbigående på att fråga min interlokutör, om han kände greve Josef Palfy eller visste något om denna person. Som svar på denna min fråga, fick jag det mycket direkta beskedet, att Palfy vore en person, som man borde nalkas med den allra största försiktighet. Fransmännen kände till österrikarnas förmodanden om att han skulle stå i fransk tjänst, något som förklarades ingalunda vara fallet och som ansågs vara grundat på Palfys ofta återkommande resor mellan Innsbruck och Paris. Betydligt värre vore, att man i Paris syntes hysa grundade misstankar om att Palfy, som till karaktären vore en typisk äventyrare, hade vissa förbindelser med sovjetryska vederbörande.

Då jag har all anledning sätta tro till dessa franska uppgifter, få dessvärre den österrikiska polisens besked nog dessvärre betraktas som mindre tillförlitliga och jag kan endast beklaga, att jag - även om detta skett med stor försiktighet - överhuvudtaget sökte kontakt med grevinnan Palfy. Tilläggas bör kanske, att jag ännu i dag icke fått mottaga något slags livstecken från hennes make. Skulle denne låta sig avhöra, skall jag givetvis återkomma i ärendet.

Jag begagnade tillfället forska efter den till Innsbruck på sin tid lokaliserade frisören, Hans Peterlin, som visade sig ha avflyttat till Wien, där vi nu skola fortsätta följa hans spår.

(u.) K.-A. Belfrage

Engfeldt/Rtz

Stockholm den 13 maj 1952.

Personligt och strängt förtroligt.

P 2

Sjöborgsutredningen

Hemlig.
 Sthlm. den 13 maj 1952.
 Överl. till Komm. Daniels-
 son, Sthlm., f.k.
 E. u.
 S. Engfeldt
 l:e sekr.

P

2

Eu^I

Broder,

Såsom Du möjligen känner till har en österrikisk baron, Nikolaus von Maasburg, på sin tid uppgivit, att någon berättat för honom, att Raoul Wallenberg samtidigt som Maasburg - d.v.s. under maj och början av juni 1945 - skulle ha suttit fången på slottet Ceklís nära Bratislava.

Maasburg har också uppgivit, att en känd ungrare, greve Geza Palfy, suttit i Ceklís. Vi ha efter ingående undersökningar nu konstaterat, att Geza Palfy år 1946 arresterades av ryssarna i Ungern och dömdes till femton års straffarbete, som han nu torde avtjäna någonstans i Sovjetunionen. En av våra sagesmän har emellertid också meddelat, att Geza Palfy jämte brodern Josef sannolikt någon gång under hösten 1945 (exakt datum kunde ej angivas) begivit sig till det av familjen Esterhazy ägda slottet Ceklís, där han arresterades av ryssarna men efter några dagar återigen frigavs och sedermera återvände till Budapest.

Tidpunkten för Geza Palfys vistelse på Ceklís stämmer icke överens med vad von Maasburg berättat. För prövning av den sistnämndes minnesgodhet skulle vi vilja att brodern Josef, som enligt uppgift är bosatt i Innsbruck, utfrågades om exakt tidpunkt för brödernas vistelse på Ceklís och Gezas arrestering och i övrigt rörande förhållanden, som kunna vara av intresse i sammanhanget. Jag vore tacksam, om Du ville under iakttagande av sedvanlig diskretion låta taga kontakt med Josef Palfy i ärendet.

u/ Sven Dahlman

Envoyén B e l f r a g e ,

W i e n .

Stockholm den 10 maj 1952.

Strängt förtroligt.

P 2

Sjöborgsutredningen

P

2

Eu^I

Broder,

För det intresse saken må erbjuda får jag i anslutning till Ditt handbrev den 16 april meddela, att vi nu genom en ungersk källa erfarit, att Geza Palfy jämte brodern Josef "sannolikt någon gång under hösten 1945" begivit sig till det av familjen Esterhazy ägda slottet Ceklis i Slovakien, där Geza arresterades av ryssarna men efter några dagar återigen frigavs och sedermera återvände till Budapest. Där häktades han av ryssarna 1946 och dömdes till femton års straffarbete.

"Gräflisches Taschenbuch" bekräftar uppgiften att Ceklis ägts av familjen Esterhazy.

Slutsatsen synes alltså bli, att Maasburgs uppgift om Palfys omhändertagande av ryssarna i Ceklis är förtjänt av tilltro.

u/ Stig Engfeldt

Förste Ambassadsekreteraren P e t r i ,
P a r i s .

U. a. L. 10. 10. 1952

3 ex.

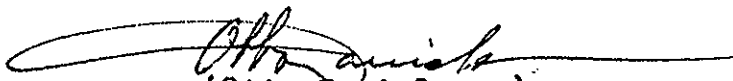
Ex. n:r 3

P. 1

P.M.

Betr. efterforskningarna efter brittiske medborgaren Reginal ^aBarret (se von Maasburgspåret) kan meddelas, att de brittiska myndigheterna gjort upprepade föreställningar hos ryssarna ang. Barrets utlämnande, men ryssarna har genom Vyshinski förklarat att man icke kunnat finna några spår av Barret.

Stockholm den 9 maj 1952.

(Otto Danielsson)

Enkan remene Apra
Melpaga.

Stockholm den 12 maj 1952.
Överlämnas till Kommissarien Daniels-
son, Stockholm, för kännedom.
Enligt uppdrag:

(Stig Engfeldt)
Förste sekreterare

Avskrift av strängt förtroligt handbrev från
t.f. Chargé d'affaires Tamm, Budapest, till
Förste sekreteraren Engfeldt, Utrikesdeparte-
mentet, dagtecknat den 29 april 1952.

Åberopande Ditt den 26 februari 1952 dagtecknade brev
angående Geza Palfy, som först kommit mig tillhanda med ku-
rir häromdagen, ber jag få meddela, att jag närmast av en
lycklig slump indirekt fått kontakt med en person, som väl
känt denne. Efter kriget hade Geza jämte brodern Josef be-
givit sig till det av familjen Esterhazy ägda slottet Cet-
lis i Slovakien, sannolikt någon gång under hösten 1945
(exakt datum kunde ej uppgivas), där han arresterades av
ryssarna men efter några dagar återigen frigavs och seder-
mera återvände till Budapest.

Under 1946 offentliggjordes i en amerikansk tidning
en av Geza författad artikel med angivande av dennes namn
angående de dåvarande förhållandena i Ungern, som föranled-
de att han ånyo arresterades av ryssarna, ställdes inför
krigsrätt och dömdes till 15 års tvångsarbete, vilket straff
han nu torde avtjäna någonstans i Sovjetunionen, därest han
ännu vore i livet.

En närstående vän till Geza Palfy vore f.d. ungerska
sändebudet vid Vatikanen, baron Apor, som alltjämt torde
vara bosatt i Rom och vilken möjligen kan lämna några ytter-
ligare upplysningar om denne. Någon annan person inom de
adliga respektive friherrliga och grevliga släkterna Palfy
med namnet Geza finnes ej enligt vår sagesman.

Stockholm den 19 april 1952.
Överlämnas till Kommissarien Daniels-
son, Stockholm, för kännedom.
Enligt uppdrag:

(Stig Engfeldt)
Förste sekreterare

Avskrift av strängt förtroligt handbrev från
Ambassadsekreteraren Petri, Paris, till Förste
sekreteraren Engfeldt, Utrikesdepartementet,
dagtecknat den 16 april 1952.

Ehuru något sent vill jag inte försumma återkomma till
Ditt handbrev den 28 februari rörande Geza Pálffy.

Då det synes kunna vara av intresse för bedömande
av frågan om von Maasburgs trovärdighet, eller kanske snarare minnesgodhet, vill jag nämna att jag förvissat mig om att greve Geza Pálffy var en i Ungern välkänd person, senator och en av ledarna för det legitimistiska, d.v.s. habsburgvänliga partiet.

Mina ungerska sagesmän ha sig icke bekant mer än en person med namnet. Vill man göra sig besväret kan man naturligtvis kontrollera i Gotha's Taschenbuch der Gräflichen Häuser (som förr brukade stå på en av hyllorna i Lewenhaupts rum i Arvfurstens palats). Pálffy är ju en av de stora ungerska magnatfamiljerna. Namnet återkommer ej så sällan i Österrikes och Ungerns historia.

Stockholm den 28 februari 1952.

Strängt förtroligt.

HEMLIG.

Stockholm den 28 februari 1952.
Överlämnas för kännedom till Kom-
missarie Danielsson, Stockholm.

P

2

Eu^I

Stig Engfeldt.
Tjff. Byråchef.
Broder,

Åberopande ambassadör Westmans handbrev den 20 dennes till Dahlman, som ju för närvarande är i Strasbourg, får jag meddela, att vår sagesman i fallet Geza Palfy endast uppgivit att "en person vid namn Geza Palfy, en i Budapest väl be-
kant ungrare", var fånge på samma ställe i Tjeckoslovakien som sagesmannen själv - maj-juni 1945-och att Raoul Wallenberg skulle ha befunnit sig där samtidigt. Då von Auer uppgi-
vit en helt annan tidpunkt för Palfys omhändertagande av ryssarna, kan man icke bortse från möjligheten, att det rör sig om två personer med samma namn.

Vår sagesman är identisk med den österrikiske baronen von Maasburg, vare namn du torde erinra dig från Mitt tidi-
gare arbete med denna sak. Maasburg lämnade uppgiften om Palfy vid ett ingående samtal för någon tid sedan. Man torde få ut-
gå ifrån, att han icke har några upplysningar att lämna om den senares öde.

Engfeldt.

Förste Beskickningssekreteraren Petri,
Paris.

Hr Engfeldt.

Stockholm den 26 februari 1952.

Strängt förtroligt.

1 bil.

HEMLIG.

Stockholm den 26 februari 1952.
Överlämnas för kännedom till Kom-
missarie Danielsson, Stockholm.

(Stig Engfeldt.)
Tjf. Byråchef.

Broder,

Jag ber i Dahlmans tillfälliga frånvaro få översända
avskrift av Westmans handbrev till honom den 20 dennes angäen-
de vad von Auer haft att förmedla rörande Geza Palfy. Såsom
därav framgår, skall Palfy ha arresterats tidigast på för-
sommaren 1946, varför det är uteslutet, att han redan våren
1945 hållits fången på Ceklís. Kan det tänkas, att den Geza
Palfy, som Dahlman frågade Dig om i sitt handbrev den 10
januari, är en annan Palfy än von Auers?

Engfeldt.

t.f. chargé d'affaires Tamm,
Budapest.

Hr Engfeldt/

HEMLIG.

KUNGL. UTRIKES
DEPARTEMENTET

Stockholm den 26 februari 1952.
Överlämnas för kännedom till Kom-
missarie Danielsson, Stockholm.

Ylfr Tamm 26/2
Petri 26/2

(Stig Engfeldt.)
Tjfr. Byråchef.

Avskrift av strängt förtroligt
handbrev från ambassadören Westman
till utrikesrådet Dahlman, dagteck-
nat Paris den 20 februari 1952.

.....

I anledning av Ditt handbrev den 12 februari har Petri varit i förbindelse med förutvarande ungerske ministern här von Auer.

Denne vitsordade, att Geza Palfy tillhörde hans nära vänner. Tyvärr visste han - lika litet som Palfys i Innsbruk bosatte broder Joseph - något om Geza Palfys nuvarande vistelseort. Enligt vissa rykten skulle han emellertid förra året ha hållits i tvångsarbete i skogarna i den del av Karelen, som Finland fick avträda till Ryssland.

Det vore emellertid uteslutet, att Palfy redan våren 1945 hållits fången av ryssarna tillsammans med Wallenberg. Von Auer själv hade våren och sommaren 1945, sedan hans egen våning förstörts, bott hos Geza Palfy i Budapest. Denne hade inte arresterats förrän allra tidigast försommaren 1946. Sedan dess saknade man säkra underrättelser om honom.

På begäran av von Auer lovade Petri efterhöra, huruvida departementets sagesman möjligen hade sig något bekant om det öde, som vederfarits greve Palfy efter dennes häktning.

Stockholm den 12 februari 1952.

Strängt förtroligt.HEMLIG.

Stockholm den 12 februari 1952.
 Överlämnas för kännedom till Kom-
 missarie Danielsson, Stockholm.

Enligt uppdrag:

Betr. Geza Palfy se
 Danielssons rese-
 rapport 31.52 rör. bl.a. von
 Maasbu

P

2

Eu^I

(Stig Engfeldt.)
 Förste sekreterare.
 Broder,

Anders Dahlman (Chis)

Enligt vad vi erfarit, skulle en i Budapest väl känd
 ungrare vid namn Geza Palfy ha hållits fången av ryssarna på
 våren 1945 tillsammans med Raoul Wallenberg. En person som
 uppgivits känna till Palfys nuvarande adress är familjen Pal-
 fys förtroendemän, f.d. ungerske ministern i Frankrike Paul
 Auer. Denne säges vara verksam i Europarådets Östeuropeiska
 kommission och alltjämt bosatt i Paris. Jag vore tacksam, om
 Du genom honom kunde infärskaffa upplysningar angående Geza
 Palfys adress.

Dahlman.

Ambassadören Westman,
 Paris.

P 2 En⁷

Telegram iblankett chiffer från
Budapest

Avsant den 6 / 2 1952 kl. 21.00

Ankom den 7 / 2 1952 kl. 08.00

Utskrivet i 3 exemplar.

Detta är ex.no. 3

12. För Dahlman. Ditt handbrev den 10 januari. Geza Palfy befinner sig ej i Ungern. Familjen Palfys förtroendeman, f.d. ungersk minister i Frankrike, Paul Auer, verksam i organisationen europeiska rörelsens central och östeuropeiska kommission och alltjämt bosatt i Paris, torde kunna lämna erforderliga upplysningar om Gezas vistelseort.

Tamm

K O P I A

Engfeldt/MS.

Stockholm den 10 januari 1952.

Strängt förtroligt.

Sjöborgsutredningen.

Broder,

Enligt vad vi nyligen erfarit skulle i slottet Ceklis i närheten av Bratislava en i Budapest väl känd ungrare vid namn Geza Palfy ha hållits fången av ryssarna på våren 1945. Då vissa uppgifter föreligga om att Raoul Wallenberg sattes såsom fånge i Ceklis någon gång mellan 4 maj - 4 juni 1945 vore det givetvis av stort intresse att komma i förbindelse med Palfy, därest denne återkommit från fångenskapen. Jag får be Dig på de vägar, som ännu må stå till buds, försöka utröna, om så är fallet samt överväga vilka möjligheter, som kunna finnas att taga kontakt med honom.

Dahlman.

t.f. Chargé d'Affaires Tamm,
Budapest.

Maaslung

Se Davidsons reseberättelse 3/1 1952 över
resa i Tyskland, Österrike och Schweiz 25/11 - 12/12 1951
sid. 11 f.

Maaslung vidtulla. Deligen uppföras
i ömså inget specifikt myg. På sidan 12 nämner myggen
Gysa Rallin, som också nämns i Colli.

44/

Hr Engfeldt.

KUNGL. UTRIKES
DEPARTEMENTET

Stockholm den 27 december 1951.
Överlämnas för kännedom till
Kommissarie Danielsson, Stockholm.
Enligt uppdrag:

Enligt 3 § av utrikeslagen
27.12.51.
Kungl. Utrikesdepartementet
Politiska avdelningen
Denna handling är icke offentlig
särskilt

(Stig Engfeldt.)
Förste Sekreterare.

Avskrift av personligt och strängt
förtroligt handbrev från envoyén Bel-
frage till utrikesrådet Dahlman, dag-
tecknat Wien den 19 december 1951.

.....

./.

Härmed får jag översända P.M. över samtal med brit-
tiska vederbörande rörande w/o Barrat.

Personligt.

Strängt förtroligt.

P.M.

I enlighet med i särskild ordning erhållet be-
myndigande kontaktade jag i dag överste Reid, Scotland
Yard, på brittiska Ambassaden i fallet Barrat. Av dossiern
i ärendet - vilken var mycket tunn - framgick att det
aktuellaste dokumentet daterade sig från 1946. Engels-
männens informationer emanerade huvudsakligen från von
Maasburg och torde överensstämma med våra. Utöver vad
som framkom vid Danielssons och mitt samtal med v.
Maasburg första dagarna i december, erfor jag dock följande
som måhända kan vara av intresse. Barrat, vilken två
gångar flytt ur tyska fångläger och vilken i Budapest
skulle ha samarbetat med Wallenberg gick där och i
Öcklis under täcknamnet "Gordon". I Öcklis skall sam-
tidigt med honom ha befunnit sig en brittisk överste,
vars namn de brittiska myndigheterna ej kunnat få tag
på. Vissa av v. Maasburgs uppgifter om Barrats tidigare
verksamhet hade bekräftats av en polsk D.P. från Budapest.

På min fråga om man från brittisk sida kontaktat
ryssarna beträffande Barrats öde, meddelade Reid, att
officiella framställningar gjorts hos de sovjetiska am-
bassaderna dels i London och dels i Budapest. Dessa fram-
ställningar hade - med dennes tillstånd - baserats på v.
Maasburgs vittnesmål. På bägge framställningarna hade som
svar endast konstaterats, att man icke kände till någon
Barrat.

Enligt vad Reid kände till, hade ryssarna försökt

värva Barrat - liksom den i detta sammanhang av
v. Maasburg omnämnde Dombrowski - till det ryska
underrättelseväsendet.

Wien den 18 december 1951.

[illegible]

Stockholm den 14 december 1951.

Personligt och strängt förtroligt.

1 bil.

Stockholm den 14 december 1951.
Överlämnas för kännedom till Kom-
missarie Danielsson, Stockholm.

Enligt uppdrag:

(Stig Engfeldt.)
Förste Sekreterare.

Broder,

./.

Åberopande Ditt handbrev den 7 dennes rörande Knut Hammar-
skjölds ifrågasatta resa till Čeklis får jag meddela, att von
Maasburg redan vid sitt samtal med Malling den 14 december
1946 framhöll, att det ingalunda vore uteslutet, att man vid
ett besök i Ivanka kunde i det rum där "svensken varit fänge-
lad" på något av "Ersatz-fönstren" eller annan plats finna en
anteckning av hans hand. Denna möjlighet torde ha observerats
av konsul Stodola vid hans besök den 29 januari 1947 i det
under Ivanka lydande slottet Čeklis. I Stodolas uppteckning
av besöket - jag bifogar en avskrift - nämner han, att de
gamla fönsterbågarna i arrestlokalerna bortskaffats. Det fram-
går visserligen icke av Stodolas redogörelse, om han även på
annat sätt undersökt förekomsten av eventuella namnteckningar,
men man torde få utgå härifrån, då han ju, som sagt, observe-
rat själva frågan. Det torde därför icke - såsom även i sär-
skild ordning meddelats beskickningen - finnas anledning för
Hammar-skjöld att på återvägen från Prag göra en avstickare
till Čeklis.

Dahlman.

Envoyén Belfrage,
Wien.

Engfeldt/MS.

14.12.51.

Sjöborgsutredningen.

CHIFFER BUD.

Beskickningen i W i e n

Primo Icke anledning Hammarskjöld besöker
Ceklis brev följer.

Secundo Ingen erinran beträffande Barrat hand-
brev Belfrage-Dahlman 7 december.

Cabinet.

36 sekretesslagen
 den 18-12-57
 Utländskdepartementet
 Politiska avdelningen
 Den här handling har lämnats ut till
 Utländskdepartementet, Utländskdepartementets
 politiska avdelningen, den 18-12-57

Avskrift av handbrev från envoyén
Belfrage till utrikesrådet Dahlman,
dagtecknat Wien den 7 december 1951.

ward as vid d'eloc...

Under Danielssons och Hammarskjölds samtal med v. Maasburg framkom, att inga nyheter kunnat erhållas om den brittiske w/o Officer Barrat, vilken försvann ungefär samtidigt med Wallenberg. Av Danielssons yttranden framgick vidare, att vederbörande brittiska myndigheter i London icke hade visat sig särskilt medel samma, när det gällde ärendet Barrat, då de från svensk sida kontaktades härom. Vi ha här relativt goda förbindelser med dem som från brittisk sida syssla med dylika säkerhetsärenden, varför jag vill fråga Dig, om Ni ha något emot, att vi med dem, som sannolikt på sin tid haft med saken att göra, på ett försiktigt sätt taga upp frågan.

Engfeldt/MS.

Stockholm, den 17. November 1951.

Vertraulich.

ang. Sjöborgsutredningen.

P

2

Eu^I

Sehr geehrter Herr Konsul,

Ich danke bestens für Ihren Brief vom 10. ds. Mts.
Und beehre mich Ihnen mitzuteilen, dass es sich inzwischen
herausgestellt hat, dass die Fertigstellung der Frageliste
noch einige Zeit dauern wird. Ich werde mir aber erlauben
Ihnen die fertige Liste sobald wie möglich zu übersenden.

Ihre Fragen beantwortend kann ich mitteilen, dass
Herr Backlund sich zur Zeit auf Reise befindet. Was General-
konsul Rosborg betrifft ist nichts bekannt über seine eventu-
elle Pläne nach Stockholm zu kommen.

Ich verbleibe, sehr geehrter Herr Konsul, mit besten
Grüssen

Engfeldt.

Herrn Generalkonsul E. Stodola,

Slätten 2, Örgryte.

with
~~freedom~~ for me! (1/11) This
Stella (Smith Spalding Hucker)
Stella 2
Orange

STATSPOLISEN

STOCKHOLM
Sve. rättsl. 2:a byrå

Kopia 2

7 okt 29/10

30 10

H

0

P. M.

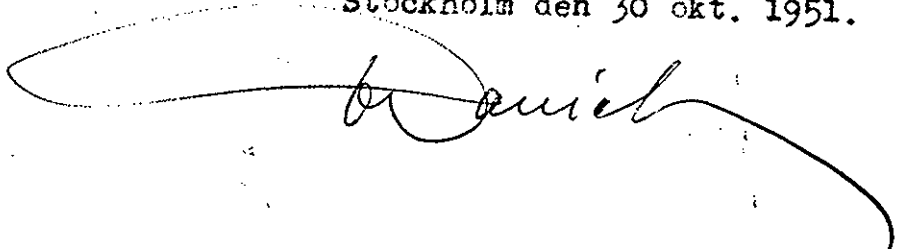
PA
5.4

Med anledning av en uppgift, lämnad av von Maasburg, om att en viss von Dombrowsky, gift med grevinnan Bethlen, vilken skulle ha varit arresterad samtidigt med von Maasburg på slottet Ivanka i Tjeckoslovakien sommaren 1945, har jag låtit göra efterforskningar i polska kretsar angående denne von Dombrowsky, vilken skulle ha figurerat i en process i Warszawa.

Från polsk flyktingehäll har den 30 oktober 1951 inkommit ett meddelande av följande lydelse:

En polsk politiker och medlem av bondepartiet, en viss Mieczyslaw Dąbrowsky, nu omkring 53 år gammal, arresterades 1947 i Warszawa och först nu i september 1951 blev han vid en skenprocess dömd till ytterligare 6 års straffarbete på grund av sin fiendliga inställning till folkdemokratien, för att han var fascist och amerikansk spion m.m. Under 1946 dömdes ingen Dąbrowski i någon officiell process till något straff.

Stockholm den 30 okt. 1951.

*aa
s.s. Du. rest
Val. rek. orienterad 20/4
s.s.*

P.M.

ang. von Maasburg-spåret.

Vid samtal med utrikesrådet Dahlman lördagen den 14 april 1951 förfrågade jag mig huruvida det kunde anses lämpligt, att jag genom mina kontakter försökte införskaffa uppgifter om den i von Maasburg-spåret omnämnde flygaren Sir Reginald Barrat, så att han kunde höras mot von Maasburgs utsaga. Utrikesrådet Dahlman förklarade sig icke ha något att invända häremot, och samma dag tog jag indirekt kontakt med den brittiske representeranten för den brittiska säkerhetstjänsten och bad honom forska efter Barrats nuvarande adress.

Stockholm den 16 april 1951.

(Otto Danielsson)

Wieder: darsien an.
Epistel von Maasburg.
Stockholm d. 16/4-57.
Dariusch

Utdrag ur

"Redogörelse för resa till Österrike och Tyskland under tiden
2/4 - 12/4 1951."

[illegible]

Från Salzburg avreste jag måndagen den 9 april klockan 12.55 till München och därifrån med tåg klockan 16 till Freudenstadt över Augsburg-Ulm-Stuttgart, en sträcka på 320 km. Till Freudenstadt anlände jag strax efter kl. 22 på kvällen. Följande dag gjorde jag försök att ta reda på Gartenstrasse, men ingen tycktes känna till, att det fanns någon sådan gata i den lilla staden. Det visade sig sedan, att den i själva verket heter Gärtnerstrasse och genom förfrågan på postkontoret fick jag reda på, var gatan var belägen. Jag sammanträffade där med dr Bässlers föräldrar, som berättade, att sonen bodde hos deras dotter, som var gift med en person vid namn Albert Walz, Riedhauserstrasse 52 i Wilhelmsdorf bei Ravensburg. Dr Bässlers fader berättade, att han redan 1946 haft besök av en svensk major, vilken förfrågat sig efter sonens adress och som sagt sig önska upplysningar om en svensk vid namn Wallenberg. Vid den tiden hade dr Bässler hållits kvar i ett amerikanskt läger, men då dr Bässler sedermera frigavs hade fadern erfarit, att den svenske majoren icke sökt upp dr Bässler. Fadern hade talat med sonen om Wallenberg, men sonen hade sagt sig icke hava hört något om Wallenberg.

På tisdagen den 10 april avreste jag via Ulm och Ravensburg till Wilhelmsdorf, där jag sammanträffade med dr Büssler. Han visade sig vara en mycket svårtillgänglig herre och han var synnerligen misstänksam. Han sade sig icke vilja diskutera saken, enär han ju inte kunde veta, om jag var en av ryssarna eller engelsmännen utsänd spion. Jag legitimerade mig med mitt tjänstepass och visade upp den på tyska avfattade sidan. Dr Büssler ansåg det synnerligen anmärkningsvärt, att ett svenskt pass var avfattat på tyska språket, men sedan jag förklarade för honom, att tjänstepassen voro avfattade på samtliga de tre världsspråken, lugnade han sig något. Han förklarade emellertid, att han under inga omständigheter ville gå in på några närmare detaljer angående sin arrestering hos den ena eller andra makten. Som grund härför angav han bl.a. att han avgivit tysthetslöfte, då han frigavs. Så småningom mjuknade han emellertid något och förklarade, att han icke visste något som helst om, att det funnits någon person vid namn Wallenberg arresterad av ryssarna eller att han hört om-talas, att det skulle ha funnits en svensk diplomat bland fångarna

där von Maasburg suttit arresterad. Om namnet Wallenberg verkligen nämnts, skulle dr Bässler säkerligen ha reagerat, enär han kände en tysk diplomat vid namn Wallenberg, som varit placerad i Tien. Efter sin frigivning från amerikanarna hade dr Bässler sammanträffat med von Maasburg. Denne hade därvid icke alls talat om någon försvunnen svensk diplomat, men däremot hade han talat om, att det hade funnits en brittisk flygare, som troligtvis var kapten och som förmodligen varit anställd i det brittiska underrättelseväsendet. Jag frågade dr Bässler, vad han trodde anledningen kunde vara, att von Maasburg uppgivit, att dr Bässler skulle ha suttit i samma rum som den svenske diplomaten. Dr Bässler sade sig icke kunna förstå anledningen härtill. Överhuvudtaget var det mycket svårt för en fånge att kunna få några detaljer om en annan fånge eller att få veta medfångarnas namn. Jag påpekade, att von Maasburg uppgivit, att i det rum, där von Maasburg hållits arresterad, hade det funnits ytterligare tolv andra fångar, och under sådana omständigheter torde det inte ha varit förenat med några större svårigheter att få reda på namnen på dessa medfångar. Dr Bässler förklarade emellertid, att han icke ville eller kunde lämna uppgift på andra fångar. Han ville inte förneka, att von Maasburgs uppgift om tiden för arresteringen i slottet Ceklís eller Ivanka kunde vara riktig. Indirekt medgav han alltså, att han verkligen varit arresterad på samma ställe som von Maasburg. Min uppfattning är den, att dr Bässler antingen är fanatisk nazist eller judehatare eller ock bådadera och att han måhända, om han känner till Wallenbergs verksamhet, icke vill lämna några upplysningar, men å andra sidan kan det vara möjligt, att von Maasburg mistagit sig.

Jag tillfrågade honom, om han icke hört namnen Kurmanovic eller Acyl nämnas, men han sade sig icke ha hört dessa namn i något sammanhang.

Enligt min uppfattning borde man ha ytterligare samtal med von Maasburg, men dessförinnan bör efterforskningar bedrivas hos engelsmännen för att få utrönt, om Reginald Barrat återkommit från tysk fångenskap och om man kan komma i förbindelse med honom. Kunde Barrat verkligen verifiera von Maasburgs uppgifter skulle ytterligare försök göras att komma i förbindelse med fru Kurmanovic för att få utrönt, om hon har någon underrättelse, om var mannen Kurmanovic finns. Mycket hopp torde väl dock icke finnas,

ett Kurmanovic överlevt en lön, fångenskap med hänsyn till hans
höga ålder.

Santalet med dr Bässler ägde rum onsdagen den 11 april.

:::

Stockholm den 13 april 1951.

Otto Danielsson
(Otto Danielsson)"

Transumt.

=====
:=====:

Heltai, communist party member and leader of the political section of the Foreign Affairs, proposed the Party that arrested nazi Hungarians should be brought to trial, and they should confess that they knew W-g and hated him for helping the Jews, and wanted to find a good opportunity to kill him. About a month later /July 1947/ three Hungarian nazis were arrested and tried for sabotage actions, during their trial they "mentioned" their hate for the Jews and finally they owned up that they had something against W-g. Newspapers naturally made the most of it. At this same time the Rome Legation of Hungary reported that a Baron (Austrian, Czechoslovakian?) escaped from a Russian Concentration Camp in Slovakia, has actually seen W-g, who was in sufficiently good health, and was "taking his daily walk" with other prisoners. The Ministry of Foreign Affairs tried to hush up the whole affair but no mention was made again in the Hungarian newspapers about the trial of those nazis who confessed having killed W-g.

=====
:=====:

Originalt överlämnat till Danielsson
(i Wden) med handlingen från Dahl-
man den 4/4.
Avskrift.

Av Kommisarie Danielsson
i början av april 1951 överlämnat
med sammanställning av
handl. nr. Maasburg - nyjäre

Stockholm 4/12 1946 till Utrikesdepartementet.

Tillåt mig till UD:s disposition ställa följande uppgift,
som jag erhållit av hr André Gellert, ungersk medborgare, tidigare
verksam vid ungerska legationen i Sthlm, numera bosatt i S:t
Gilgen, Salzburg.

En ungersk medborgare, baron Nikolaus von Maasburg, befann
sig i juni 1945 i det av ryssarna kontrollerade koncentrationsläg-
ret Ivanka nära Bratislava. I detta läger sammanträffade Maasburg
vid angiven tid med en svensk, vars namn han dock ej kunde minnas.
Tillfrågad om svensken hette Wallenberg bekräftade han emellertid
att så varit fallet. Jag förmodar, att det här gäller samma läge
som nämnts i statsministerns redogörelse nyligen. Det är möjligt
att svensk kontakt med Maasburg skulle kunna bringa något mera
klarhet i saken. Hans adress är: Nikolaus von Maasburg, Villa
Vogel, S:t Gilgen, Salzburg, Österrike.

Gärna till tjänst om UD önskar göra några ytterligare frågor
i saken

Eder

Vladimir Simitjov
Valhallavägen 104.

122
Kontrollera o. dr.
häft del.
Se: inifrån
Danielsson
Kommentar
5.2

Avskrift.

Stockholm 6/12 46 till Beskickningen i Wien.

Enligt uppgift av ungerske André Gellert, tidigare anställd ungerska beskickningen Stockholm, nu bosatt S:t Gilgen, Salzburg, skulle ungerske baron Nikolaus von Maasburg juni 1945 i ryska koncentrationslägret Ivanka nära Bratislava sammanträffat med svensk vid namn Wallenberg. Kontakta Maasburg, adress Villa Vogel, S:t Gilgen, Salzburg.

Avskrift.

Wien 17/12 1946 till Utrikesdepartementet.

Edert chiffer 6. Har träffat Maasburg. Rapport med handbrev till Grafström avsändes med svensk kurir Prag den 21 dennes. Maasburg telegraferats från Dagens Nyheter. Dylikt kan äventyra hans säkerhet varför han ber om ingen publicitet och ämnar telegrafera till tidningen förnekande kännedom.

Jens Malling.

Avskrift.

Wien den 17 december 1946 till Utrikesrådet Grafström, Stockholm.

Ärade Broder,

I anledning av telegrafiska instruktioner i ärendet Wallenberg - Maasburg besökte jag den 14 december baron Nikolaus von Maasburg i Innsbruck. Maasburg tillhör den gamla österrikisk-ungerska aristokratin; han är en man på något över trettio år och har besattit gods i Kroatien. Efter "Anschluss" vistades han utomlands men inträdde under kriget som officer i tjänstgöring inom "Abwehr". Enligt vad han berättade, arbetade han samtidigt inom den österrikiska motståndsrörelsen, vilken hade en av sina centraler i Palais Auersperg i Wien, där Maasburgs syster, prinsessan Croy alltjämt är bosatt. Maasburg sade sig ha spelat en ledande roll under de två första veckorna efter den ryska besättningen av Wien. Han sökte då organisera en civil österrikisk förvaltning och fann därvid stöd hos de ryska militärmyndigheterna. Samtidigt motarbetade han de österrikiska kommunisternas strävan att övertaga ledningen. Sedan dessa emellertid vunnit starkare inflytande, häktades Maasburg av ryssarna den 22 april 1945 och fördes den 4 maj till det ryska koncentrationslägret på slottet Ivanka nära Bratislava.

I det rum, där han hölls fängslad, fanns ytterligare omkring tolv personer, däribland också en engelsman vid namn Sir Reginald Barrat (beträffande namnets stavning var von Maasburg icke helt säker). Denne skall ha arbetat för Secret Service. Maasburg och Barrat planerade tillsammans ett flyktförsök. Då det skulle genomföras - i planen ingick bland annat oskadliggörandet av en vaktpost - tvekade engelsmannen. Tydligt hade emellertid planen blivit känd eller också påbörjades redan förberedelserna för lägre upplösning, ty någon dag efter den för flyktens genomförande utsatta tidpunkten, fördes Barrat över till ett annat rum och Maasburg transporterades till GPU:s fängelse i Theresianum i Wien. Detta skedde den 4 juni 1945, det lyckades emellertid Maasburg att fly från Theresianum den 22 juni. Så fort han kommit på fri fot, tog han kontakt med engelsmännen och sade sig med dem ha diskuterat en plan att med en patrull på 24 man utvalt folk företaga en raid mot Ivanka. Denna plan kom emellertid icke att genomföras.

då det engelska informationsväsendet 48 timmar före expeditionens igångsättande inberättade, att lägret i Ivanka upplösts. Maasburg slog sig sedermera ned i den amerikanska zonen. För närvarande vistas han i Innsbruck och söker utverka franskt utresetillstånd för att besöka sin maka och sina barn, som vistas i Norditalien.

Bevakningen i Ivanka var synnerligen sträng, men viss kommunikation mellan de internerade förekom likväl. Varje vecka erhöles fångarna ett bad i förläggningens badstuga. Detta tillgick så, att fångarna från samma rum badade gemensamt. När besättningen i ett rum återvände från badet, voro de i ett annat rum internerade fångarna förföriga för avmarsch. Vid dessa förflyttningar hade Maasburg bland fångarna från ett närbeläget rum sett en lång mager man, som skulle varit "den svenske konsulen". Jag visade Maasburg ett ur Dagens Nyheter den 28 november 1946 hämtat fotografi av Wallenberg. Maasburg trodde sig kunna känna igen den "svensk" han sett i Ivanka, men ansåg sig ej med bestämdhet kunna betyga, att identitet föreläge.

Vidare berättade Maasburg, att till hans rum från "svenskens" rum överflyttats en ungersk gendarm (signalement: rödhårig). Denne var häktad med anledning av att han nedskjutit en rysk soldat. Ungraren skall sedermera ha överlämnats till de ungerska myndigheterna, och processen mot honom väckte ett visst uppseende. Maasburg trodde icke att ungraren dömts till döden.

Vid den ifrågavarande tidpunkten fanns bland fångarna i Ivanka också en polack vid namn von Dombrowsky gift med en Gräfin Bethlen. Denne lär för omkring en månad sedan figurerat i en politisk process i Warszawa.

Efter det Maasburg återvunnit friheten, tog han kontakt med den engelska Field Security angående Barrat. Han hade också tillskrivit Lady Barrat, som han uppgav vore bosatt under adress West-street, Lancaster. Från engelsk sida hade, såvitt Maasburg visste, genom Foreign Office förfrågningar gjorts i Moskva men veterligen utan resultat. Maasburg, som - såvitt jag kan förstå - genom de upplysningar han lämnat önskar oegennyttigt hjälpa sina forna medfångar, tillrådde för sin del att man från svensk sida i de fortsatta efterforskningarna samarbetade med engelsmännen.

Ytterligare några ledtrådar antydde av Maasburg vid vårt samtal: Kommunikationen fångarna emellan skedde, berättade han, huvudsakligen via den man, som i Ivanikas badstuga hade hand om eldning och vattentillförsel. Detta var en gammal slovakisk bonde, vilken bodde i den på närslutna skiss över förläggningen i Ivanka med xxx

utmärkta stugan. Det skall ha varit en äldre man med grå mustascher. Mannens lojalitet mot sina uppdragsgivare framgår bl annat därav, att Maasburg bett honom låta meddela hustrun i Itali att han befann sig i Ivanka. Detta meddelande hade också framkommit visserligen först två månader efter det Maasburg själv återvunnit friheten. Slutligen framhöll Maasburg, att det ingalunda vore uteslutet, att man vid ett besök i Ivanka kunde i det rum, där "svensken" varit fängslad (på skissen utmärkt med xx), på något av "Ersatz-fönstren", eller annan plats finna en anteckning av hans hand. Fångarna sökte, såvitt möjligt, alltid lämna dylika meddelanden.

Kontaktagandet med Maasburg, som räknade med att inom de närmaste dagarna kunna avresa till Italien, kunde blott ske genom ett personligt sammanträffande. Av naturliga skäl kunde han icke resa till Wien och dessutom var han genom formaliteterna vid utverkandet av sitt utresetillstånd bunden till Innsbruck. Enligt gällande bestämmelser måste jag för att kunna lämna Wien underätta kommanderande generalen för den zon jag önskar besöka. Fransmännen veta alltså om mitt besök i Innsbruck och ha säkerligen också reda på att jag sammanträffat med Maasburg. Samma dag jag anlände till Innsbruck hade denne erhållit telegram från Dagens Nyheter, vari meddelades, att tidningen erfarit, att han sammanträffat med Wallenberg. Då alla telegram till Österrike gå över Wien och sålunda äro underkastade rysk censur, kan naturligtvis ett dylikt meddelande medföra avsevärda personliga tråkigheter för Maasburg. Denne ämnade besvara telegrammet genom att telegrafiskt meddela Dagens Nyheter, att ett misstag föreläge och att han ej hade några upplysningar att lämna i saken. Jag får härmed anledning av vad som förekommit framföra Maasburgs enträgna önskan, att om eventuella efterforskningar efter den ovannämnde badmästaren vidtagas i Ivanka, detta måtte ske diskret, så att mannen ej utsättes för obehag.

Din tillgivne,
Jens Malling.

Avskrift.

Wien den 21 december 1946 till Utrikesrådet Grafström.

Ärade Broder,

I mitt handbrev den 17 dennes i angelägenheten Wallenberg-Maasburg omnämnde jag ej en måhända intressant ytterligare ledtråd, som Maasburg lämnade. Han erinrade sig vid slutet av vårt samtal en viss Dr. Bessler, vilken också varit fången på Ivanka och som han trodde nu fanns i Wien. Bessler skulle ha hållits kvar på Ivanka ännu några dagar efter det Maasburg förflyttats till Wien och Maasburg trodde dessutom att Bessler hållits internerad i samma rum som "svenskan".

Jag tog efter återkomsten hit upp spåret och har nu efter en del kontakter med personer, som arbetat inom österrikiska frihetsrörelsen erfarit, att Dr. Wilhelm Pitt Bessler, som mannens fullständiga namn lyder, varit en SS- och SD-man, vilken i hemlighet samarbetat med motståndsrörelsen. Efter Österrikes befrielse häktades han först av ryssarna men frigavs. Han häktades sedermera av amerikanarna och skall i nära ett års tid ha varit internerad i Salzburgtrakten. Han är rikstysk och har, sedan han numera frigivits återvänt till Tyskland. Hans nuvarande adress är ej med bestämdhet känd, men han torde vistas antingen hos sina föräldrar eller sin syster. Föräldrarnas adress är Gartenstasse 17, Freudenstadt, Württemberg (franska zonen). Systemns adress är ej känd, men hon lär också bo i Württemberg. Bessler lär vara en försiktig herre och har ju också ett brokigt förflutet, varför eventuell kontakt med honom givetvis bör ske på sådant sätt, att han ej av rädsla för obehag håller inne med de upplysningar han eventuellt kan ha att lämna.

För fullständighetens skull bör jag kanske också nämna, att en av de inom motståndsrörelsen verksamma personer, som Maasburg hänvisat till för upppehållandet av Dr. Bessler, var mycket kritisk i sina omdömen om Maasburg själv: "han hade försatt motståndsrörelsen i ett synnerligen svårt läge." Slutligen kunde jag av Maasburg också förstå, att det sedan hans tjänstgöring i "Abwehr" tycktes förefinnas en viss fnurra på tråden mellan honom och 2ième Bureau.

Din tillgivne

Jens Malling.

Avskrift.

Stockholm den 28 december 1946 till Envoyén Hammarström, Prag.

Broder,

Med anledning av en uppgift från en förutvarande tjänsteman vid ungerska legationen i Stockholm, att en ungrare vid namn Nikolaus von Maasburg i juni 1945 sammanträffat med Raoul Wallenberg i det ryska koncentrationslägret på slottet Ivanka nära Bratislav fick Mallin i Wien i uppdrag att söka kontakt med honom. Som framgår av bifogade handbrev den 17 dennes kunde Maasburg lämna vissa upplysningar om att en "svensk konsul" skulle ha suttit fängslad samtidigt med honom i Ivanka. Jag vet inte om det med ledning av Maasburgs uppgifter är möjligt att fullfölja spåret. Vi vore emellertid med hänsyn till frågans vikt och önskvärdheten att inte lämna några stenar ovända, mycket tacksaama, om Du ville undersöka om något finnes att göra.

Grafström.

Avskrift.

Stockholm den 31 december 1946, till majoren K.E. Husberg, Baden-
Baden.

Broder,

Med anledning av en uppgift från en förutvarande tjänsteman vid ungerska legationen i Stockholm, att en ungrare vid namn Nikolaus von Maasburg i juni 1945 sammanträffat med Raoul Wallenberg i det ryska koncentrationslägret på slottet Ivanka nära Bratislava, fick Malling i Wien i uppdrag att söka kontakt med honom. Som framgår av bifogade två handbrev den 17 och 21 dennes kunde Maasburg lämna vissa upplysningar om att en svensk konsul skulle ha suttit fängslad samtidigt med honom i Ivanka. En viss dr. Wilhelm Pitt Bessler hade möjligtvis hållits internerad i samma rum som "svensken". Bessler torde numera kunna anträffas antingen hos sina föräldrar under adress Gartenstrasse 17, Freudenstadt, Württemberg, eller hos systemen, vars namn och närmare adress Malling ej kände till. Vi vore mycket tacksamma, om Du ville göra ett försök att komma i förbindelse med Bessler och höra vad han kan hava att förmedla.

(undert.) Grafström.

Avskrift.

Prag den 10 januari 1947 till Utrikesrådet Grafström.

Broder,

Under återopande av Ditt handbrev den 28 december 1946 röra efterforskning av Raoul Wallenberg ber jag få meddela, att, sedan konsuln i Bratislava Stodola anmodats att diskret anställa efterforskningar med ledning av det spår, som lämnats, har konsuln id telefonledes - i förtäckta ordalag - upplyst, att spåret icke lett till något resultat samt utlovat, att han i saken skall rapportera, när han får någon säker kurirlägenhet. Han framhåller emellertid, att det skulle vara honom till stor hjälp att få ett porträtt av Wallenberg. Jag vore därför tacksam, därest ett dylikt skyndsammast möjligt tillställdes beskickningen f.v.b. till Bratislava.

Din tillgivne

J.(?) Hammarström

Avskrift.

Stockholm den 16 januari 1947 till Envoyén Hammarström, Prag.

Broder,

I anledning av Ditt handbrev den 10 januari rörande Raoul Wallenberg ber jag härjämte få översända ett foto av denne (tidningsklipp).

/u/ Grafström.

Avskrift.

Baden-Baden den 29 januari 1947 till Utrikesrådet Grafström.

Ärade Broder,

Med anledning av Din skrivelse av den 28/11 1946, vari Du anmodade mig att söka komma i förbindelse med Georg Eisenhart von Rothe, och Ditt handbrev av den 31/12 1946, vari Du bad mig söka komma i kontakt med Dr. Wilhelm Pitt Bessler, samt Dina handbrev av den 14 och 20 december 1946 ber jag få meddela, att jag nu inhämtat följande:

von Rothe ber enligt hit i går inkommet meddelande numera i Karlsruhe, Welfinstrasse 22, bei Adam, under det att hans familj fortfarande bor kvar i München, Mandelstrasse 9. Så snart det blir mig möjligt, skall jag söka komma i kontakt med von Rothe.

Bessler, som stavar sitt namn med ä, har jag sökt under den av Dig angivna adressen. Hans föräldrar meddelade, att han ännu sitter i fångläger i amerikanska zonen under följande adress: Lager 76, Haus I/42, Hohenasperg bei Ludwigsburg (d.v.s. i närheten av Stuttgart). Jag har redan vidtagit åtgärder för att om möjligt av honom erhålla önskade upplysningar och avvaktar nu resultatet.

Hjärtliga hälsningar

Din tillgivne

K.-E. Husberg.

Avskrift.

Prag den 7 februari 1947 till Utrikesrådet Grafström.

Broder,

Åberopande föregående skriftväxling rörande Raoul Wallenberg ber jag härjämte få närluta den från konsulatet i Bratislava idag hit ingångna, den 30 januari daterade, konfidentiella rapporten i ärendet. Såsom jag i tidigare handbrev meddelat, gav visserligen det på sin tid ifrån Stockholm mottagna, från ungraren von Maasburg emanerande, uppslaget till en början inget positivt resultat, men den fortsatta undersökningen har givit vid handen, att Wallenberg faktiskt från maj till juli synes hava varit internerad i Šeklis; därifrån skulle han dock hava bortförts, troligen till Wien, enligt vad en person vid namn František Cvergel uppgivit. Givetvis är det svårt för oss här att bedöma vittnets trovärdighet, men enligt konsul Stodolas uppfattning skulle det ju icke ha varit någon tvekan om att vederbörande känt igen det föredda fotografiet av Wallenberg. Frågan uppstår nu, om det av Stodola inhämtade kan vara till något värde för att leta upp något spår i Wien. Om jag får någon säker kuirlägenhet till Wien inom de närmaste dagarna, skall jag lämna Mallings del av Stodolas rapport; i annat fall får han väl rådgöra med departementet i saken, sedan han kommit till Stockholm, dit han lär skall begiva sig den 20/2. Lämpligt synes att han om möjligt tagor direkt kontakt med Stodola för undersökningens vidare bedrivande.

Slutligen får jag bedja politiska avdelningen att ombesörja, att beskickningen måtte få emotse gottgörelse för det belopp, som nu betalats till Stodola; måhända är det enklast att vi få bemyndigande att avföra summan ifråga ur räkenskaperna.

Din tillgivne

T. Hammarström.

Avskrift.

Königl. Schwedisches Konsulat
in Bratislava.

VERTRAULICH

Amtlicher Vermerk.

Heutigen Tages war ich in Čeklis, 20 km östlich von Bratislava, auf der Strecke nach Senec /1939-1945 an der ungarischen Grenze/ im dortigen Schloss.

Der Schlossangestellte Karol Putera, der das Wasserreservoir seit Jahren bedient, bestätigte, dass dort im Mai-Juli 1945 Zivilpersonen mit militärischer Bewachung waren. Näheres wusste er nicht, auch nach Vorlage des Lichtbildes. Er verwies mich an František Cvergel.

Genannter ist langjähriger Angestellter im Schloss, wo er die Heizung besorgt. Er sah die Zivilpersonen, die im Mai-Juli 1945 dort waren, wusste aber nicht, ob auch Ausländer unter ihnen sich befanden, oder als solche bezeichnet wurden. Einige unter ihnen waren in städtischer Kleidung. Als er das Lichtbild sah, erklärte er sogleich ohne viel Prüfen und Erwägen, dass er den Betreffenden damals dort gesehen habe. Auf die Frage, wie er das mit Sicherheit angeben könne, erklärte er es in dem Sinne, der Betreffende sei ihm damals aufgefallen. Im Juli 1945 seien alle angeblich nach Wien gegangen.

Das Schloss wird für ein staatliches Amt adaptiert. In die Wände wird die Zentralheizungs- und Lichtleitung gelegt, sodass sie, namentlich auf der bezeichneten Seite bloßgelegt sind. Die alten Fensterläden sind fortgeschafft worden.

Nach Erhalt des Auftrages begab ich mich nach Ivanka, wo ich feststellte, dass das dortige Schloss der Beschreibung überhaupt nicht entspricht und dass es im Sommer 1945 den angegebenen Zwecken nicht diene.

Von dort fuhr ich ins Čekliser Schloss, dessen Lage und Umgebung von der Skizze ganz, der Grundriss zum Teil abweicht. Die dort erhaltene Auskunft war damals auch betreffs des seinerzeitigen Zweckes negativ. Beim neuerlichen Aufenthalt dort habe ich das vorstehend Angeführte in Erfahrung gebracht.

Bratislava, am 29. Januar 1947.

/u/ Stodola

Honorarkonsul.

Stämpel.

Avskrift.

Wien den 17 februari 1947.

P.M.

Med anledning av handbrev Grafström-Malling den 9 december 1946 angående Wallenberg-affären besökte jag den 30 december sektionschef Krechler, "Leiter der Generaldirektion für die öffentliche Sicherheit im Bundesministerium für Inneres", samt anhöll om bistånd vid efterforskningarna.

Jag framhöll, att dessa borde bedrivas diskret. Krechler ämnade sända en pålitlig polistjänsteman till Baden bei Wien för att efterhöra om överstelöjtnant Kurmanovič återvänt dit. Baron Nikolas von Maasburg hade på sin tid uppgivit, att Kurmanovič, som är en äldre man, född den 26/2 1876, befunnit sig i lägret Ivanka samtidigt med honom.

Krechler föreslog, att man skulle bedriva undersökningarna som ett vanligt efterforskningsärende efter en under kriget försvunnen person, alltså efterlysa i tidningarna, annonsera etc. Härför behövde han närmare signalement för Wallenberg. Jag lämnade honom ett fotografi hämtat ur Dagens Nyheter den 28 november men anhöll, att han icke skulle vidtaga några av de angivna publicitetsåtgärderna, förrän vi konfererat om saken.

Den 17 februari besökte jag åter Krechler och erfor då, att enligt uppgift från överstelöjtnant Kurmanovičs maka, hennes man alltjämt saknades.

Wien den 17 februari 1947.

Jens Malling.

Avskrift.

Stockholm den 10 mars 1947, till Chargé d'Affaires Malling, Wien.

Broder,

Åberopande Ditt P.M. av den 17 februari rörande Raoul Wallenberg får jag meddela Dig att, då vissa i tiden senare spår nyligen kommit i dagen, efterlysningsåtgärder i Österrike genom annonsering, anslag på offentliga platser o.s.v. tillsvidare ej behöva företagas. Men vi äro givetvis tacksamma, att Du på alla andra sätt fullföljer de uppslag, som må framkomma.

/u/ Petri.

Avskrift.

Klipp ur Dagens Nyheter 7/6 1947.

Wallenberg var fänne på slovakiskt slott.

Rom, fredag.

Det spår i affären Raoul Wallenberg, som de svenska myndigheterna varit på jakt efter sedan länge har nu påträffats. Den österrikiske baronen Nikolaus Maasburg som sett och talat med Wallenberg i maj 1945, då han innehade granncellen till svensken i det till ryskt fängelse förvandlade slottet Cekles, några kilometer nordväst om Bratislava har anträffats i staden Trento i Norditalien. I november i fjol omtalade statsminister Erlander i andra kammaren att utrikesdepartementet förgäves sökt komma i kontakt med ungraren, och sedan dess har ansträngningarna att träffa honom varit förgäves.

Maasburg nämner flera andra av ryssarna arresterade personer som han träffade i Cekles, bland andra general Kuramanovitj, en gammal ukrainsk general, som efter första världskriget kämpade mot bolsjevikerna, samt vidare den ungerske baronen Abyl, vilken i krigets slutskede spelade en viss roll då han via Rumänien for till Moskva för förhandlingar om Ungarns kapitulation, samt vidare en engelsk flygofficer.

Baron Maasburg vistades i Cekles från den första till den 28 maj 1945. Sistnämnda dag förde ryssarna honom till Wien, varifrån han lyckades fly till amerikanska zonen och därifrån till den norditalienska staden Trento, där han nu vistas som gäst hos den italienske greven Ceschi.

Maasburg var cellkamrat i Cekles med den engelske flygofficer som gjorde honom bekant med Wallenberg. Maasburg säger att ryssarna behandlade fångarna mycket illa i Cekles. Fångarna var inspärrade i trånga och fuktiga källarum, som de fick lämna endast fem minuter om dagen för att besöka toaletten. Maten var knapp och dålig, och fångarnas tillstånd bedrövligt. Enligt Maasburg var orsaken till Wallenbergs arrestering att ryssarna ville veta detaljer om de förhandlingar som bland andra Wallenberg fört med engelsmännen om ungersk kapitulation på ett tidigare stadium. Vad som blivit av Wallenberg efter den 28 maj 1945 vet Maasburg ej.

Agne Hamrin.

Avskrift.

Stockholm den 12 juni 1947 till Chargé d'Affaires Jens Malling,
Wien.

Broder,

Såsom framgår av närlutna klipp har Dagens Nyheters Rom-korrespondent varit i förbindelse med den i Ditt handbrev den 17 december omnämnde baronen Maasburg. Denne tycks nu ha sagt, att han i Ceklis sett och talat med Wallenberg. (Jfr. angående Ceklis Hammarströms handbrev till Grafström den 7 februari, remitterat till Dig den 12 februari). I Din redogörelse för samtalet med Maasburg nämnes Ceklis överhuvud ej, och det vill synas om Maasburg för Dig uppgivit, att han suttit på Ivanka tills han fördes till Wien.

Då Håstad under återopande av Maasburgs senaste uttalanden begärt få interpellera utrikesministern om Wallenberg-affären, vore det värdefullt att snarast, eventuellt telegramledes, få de av Din syn på Maasburgs nya, italienska utsaga.

R. Bagge.

Avskrift.

Stockholm den 26 juni 1947 till Envoyén Günther, Rom.

Ärade Broder,

Dagens Nyheter innehöll den 7 juni bilagda artikel av Hamrin med uttalande av den österrikiske baronen Nikolaus von Maasburg ang. Raoul Wallenberg. Redan i december fingo vi antyda om att Maasburg kunde ha något att förtälja och Malling i Wien instruerades taga kontakt med honom. Malling har härom berättat i bilagda handbrev av den 17 december 1945.

Då Maasburgs utsago till Hamrin på en del punkter avviker från vad han sade Malling ett halvår tidigare skulle det för oss vara mycket värdefullt, om Din beskickning kunde komma i förbinde se med Maasburg och utröna vad han verkligen vet och anledningen till att han lämnat så skiljaktiga uppgifter.

/u/ Sven Grafström.

Avskrift.

Rom den 11 juli 1947 till Utrikesrådet Grafström.

Broder,

Med anledning av Ditt handbrev till Günther den 26 nästlidna juni angående den österrikiske baronen von Maasburgs uttalanden om Raoul Wallenberg ber jag få nämna, att jag omedelbart tog kontakt med Hamrin, som därvid meddelade, att han själv icke sammanträffat med Maasburg, utan att han erhållit de uppgifter han inteleggraferat till Dagens Nyheter genom en mellanhand, en brittisk kollega vid namn Pallenberg. Detta hade Hamrin särskilt påpekat i telegrammet till tidningen.

Medan jag höll på att undersöka lämpligaste sättet att komma i förbindelse med Maasburg, ringde mig Hamrin och upplyste, att Maasburg kommit till Rom för att få sitt uppehållstillstånd förlängt. Jag bad Hamrin att omedelbart ordna ett sammanträffande. Maasburg har just besökt beskickningen och jag har alltså haft tillfälle att närmare utfråga honom. Det visade sig därvid, att tidningsuppgifterna att han talat med Wallenberg och att en engelsk flygofficer hade gjort dem bekanta med varandra tyvärr voro felaktiga. Maasburg hade aldrig talat med Wallenberg eller blivit bekant med honom. I stället upprepade Maasburg vad han sagt till Mallings, nämligen att han vid förflyttningar till och från badstugan i kontingenten från ett annat rum sett en lång mager man, som skulle varit "den svenske konsuln". Jag visade Maasburg ett fotografi och en teckning av Wallenberg, som publicerats i "Obs", men M. ansåg sig ej kunna intyga, att identitet föreläge.

Den som utpekats som "den svenske konsuln" för Maasburg hade varit den i Mallings rapport omnämnde engelsmannen Sir Reginald Barrat. Maasburg tillade i samband härmed en sak, som icke tycks vara omnämnd i Mallings rapport. Han sade sig nämligen bestämt kunna påminna sig, att han i fängelset i slottet Cekles (som är ett mindre slott, underlydande det större slottet Ivanka) hade hört Wallenbergs namn nämnas, ty när han efter sin flykt från Wien i Tyrolen senare fick läsa något om Wallenberg, hade han omedelbart påmint sig att det var detta namn han tidigare hade hört i fängelset. Tyvärr kunde han icke med absolut bestämdhet nu påminna sig vem som nämnt namnet Wallenberg för honom, men det troligaste vore att det just varit engelsmannen Barrat. I övrigt bekräftade Maasburg de uttalanden han gjort till Mallings.

Maasburg verkar förtroendeingivande och är själv övertygad om att det var Wallenberg han sett. Något mera påtagligt bevis kan han dock tydligen ej lämna.

/undert./ F. Stackelberg.

Avskrift.

Wien den 7 juli 1947 till Byråchefen Ragnvald Bagge.

Broder,

Åberopande Ditt handbrev den 12 juni angående Maasburgs utsago om Wallenberg ber jag härmed få översända en karta över Bratislava med omgivningar. Orterna Ivánka och Čeklis, den senare platsen belägen 1,5 mil nordost om Bratislava (Maasburg uppger enligt Dagens Nyheter några kilometer nordväst om Bratislava), ha utmärkts med rött. Som synes ligga de båda platserna blott 2,5 km från varandra. Det är väl därför att antaga, att Maasburg vid vårt samtal åsyftat Čeklis - detta synes ju också bekräftas av Štodolas rapport - ehuru Maasburg med mig alltid talade om Ivánka. Såvitt jag erinrar mig berättade Maasburg, att han anlände till förläggningen nattetid och att hans avfärd också skedde brådstörtat, varjämte han väl under själva uppehålls torde haft ringa möjlighet att orientera sig.

Beträffande bristen på överensstämmelse mellan de uppgifter Maasburg lämnade mig vid sammanträffandet i Innsbruck och vilka jag omedelbart nedskrev (t.ex. uppgiften om tidpunkten för Maasburgs vistelse i Čeklis, uppgiften att han talat med Wallenberg) samt vad han sedermera uppgivit för Dagens Nyheters representant, kan jag blott allmänt säga, att Maasburg icke gav intryck av att vara en särskilt exakt herre; detta intryck har förstärkts genom de uppgifter jag sedermera erhållit om honom. Av Excellensens interpellations svar framgår, att Maasburg åter kommer att höras, och han får väl då försöka fastslå sina uppgifter.

Orten Strasshof, som ju också förekommit i Wallenberg-affären, ligger ungefär 3 mil nordost om Wien på vägen mot Gänserdorf.

Din tillgivne

Jens Malling.

Avskrift.

Rom den 22 juli 1947 till Utrikesrådet Grafström.

Förtroligt.

Broder,

I anslutning till mitt brev den 11 innevarande juli angående Raoul Wallenberg ber jag få meddela, att baron von Maasburg, som återvänt till Norditalien, i dag genom en vän i Rom telefonledes underrättat mig om att han lyckats taga rätt på namnet på en person, som befunnit sig i den cell i slottet Cekles, vari Raoul Wallenberg enligt von Maasburgs åsikt ävenledes befunnit sig. Namnet på denna person är Dr. Bessler och hans nuvarande vistelseort skulle vara känd för friherrinnan Duvall i österrikiska inrikesministeriet. Jag utgår ifrån att denna ledtråd kommer att följas.

Din tillgivne

F. Stackelberg.

Avskrift.

Stockholm den 7 augusti 1947 till Chargé d'Affaires Malling, Wie

Broder,

Stackelberg i Rom har erfarit att den i Ditt handbrev den 21 december omtalade Dr. Bessler, som Maasburg refererade till, tros vara känd för en friherrinna Duvall i österrikiska inrikesministeriet. Det vore onskligen av intresse höra i vad mån Bessler kan vitsorda Maasburgs uppgifter om Wallenberg.

/u/ Grafström.

Orig. bifogad till Dahlman-
-Danielson (Wien) den 4/4.

Ink. borgen april 51

Kabarett o. Dr.
res. S. S.

Kommentarer
till von Maasburg-spåret.

Detta spår kom via Vladimir Semitjov och ungerske legations-
tjänstemannen André Gellert och grundar sig på direkt utsaga av
ungerske medborgaren, den cirka 30 år gamle baronen Nikolaus von
Maasburg, vilken uppger, vid samtal den 14 december 1946, att
han häktades av ryssarna den 22/4 1945 och fördes den 4/5 1945
till slottet Ivanka ej långt från Bratislava - namnet på slottet
ändrar han sedermera vid samtal med Stackelberg i Rom till Ceklis,
som skall vara ett under egendomen Ivanka beläget mindre slott
25 kilometer från Ivanka. I slottet Ceklis (Ivanka) är von Mass-
burg arresterad från den 4/5 1945 till den 4/6 samma år. Alltså
har von Maasburg vistats på Ceklis (Ivanka) 4 veckor. Själv satt
von Maasburg i ett rum tillsammans med omkring 12 personer, bland
vilka han namnger brittiske medborgaren Sir Reginald Barrat, en
flygofficer, vilkens maka, lady Barrat vid tiden för förhöret -
december 1946 - var bosatt: West-street, Lancaster.

von Maasburg namnger en polack vid namn von Dombrowsky,
gift med en grevinna Bethlen (den ungerska släkten?)

En tredje person, som von Maasburg namnger är Dr. Wilhelm
Pitt Bässler, vilkens föräldrar då bodde Gartenstrasse 17,
Freudenstadt, Württemberg, franska zonen. Själv befann sig Bässler
vid tiden ifråga i Lager 76, Haus I/42, Hohensperg bei Ludwigs-
burg, i närheten av Stuttgart.

En överstelöjtnant Kurmanovič, född den 26/2 1876, som i
Dagens Nyheters artikel kallas general Kuramanovitz - gammal
ukrainsk general namngives också av von Maasburg. Sektionschefen
Krechler - Leiter der Generaldirektion für die öffentliche
Sicherheit im Bundesministerium für Inneres har den 17/2 1947
uppgivit att han eller hans folk varit i förbindelse med Kur-
manovič' maka, som då förklarar, att hennes man alltså sakna-
des.

I Dagens Nyheters artikel nämnes vidare en ungersk baron
Acyl, vilken i krigets slutskede förhandlade i Moskva om Ungerns
kapitulation.

Till sist må nämnas, att von Maasburg utpekade en gammal slovakisk bonde, som hade hand om slottet Ivankas (Ceklis) badstuga beträffande eldning och vattentillförsel. Namnet visste von Maasburg ej men mannen skulle ha grå mustascher och vara en äldre man och hans bostad en stuga utpekades på en skiss.

Vad är det som tyder på, att det var Wallenberg, som var fängslad i Ivanka (Ceklis)?

1) von Maasburg säger. Bevakningen i Ivanka var synnerligen sträng men viss kommunikation mellan de internerade förekom likväl. Varje vecka fingo fångarna i samma rum bada gemensamt i förläggningens badstuga. När internerna i ett rum återvände från badet, voro internerna i ett annat rum färdiga för avmarsch. Vid dessa förflyttningar hade von Maasburg bland fångarna från ett annat rum sett en lång mager man, som skulle vara "den svenske konsuln". Vid tillfället för detta samtal visade Malling upp ett tidningsfotografi ur Dagens Nyheter för den 28/11 1946. von Maasburg trodde sig känna igen den "svensk" han sett i Ivanka, men ansåg sig ej med bestämdhet kunna betyga, att identitet förelåg.

I troligen juli 1947 visar Stackelberg i Rom ett fotografi och en teckning, som publicerats i Obs. von Maasburg ansåg sig ej kunna intyga, att identitet föreläge. von Maasburg uppger vid detta tillfälle, att den som utpekade Wallenberg hade varit Sir Reginald Barrat. Vidare hade von Maasburg uppgivit, att han bestämt kunde påminna sig, att han i fängelset i slottet Ceklis (Ivanka) hört Wallenbergs namn. Det var möjligt, att det var Barrat, som nämnt namnet.

Den av von Maasburg omnämnde bonden har möjligen anträffats av en konsul Stodola på svenska konsulatet i Bratislava. Stodola har hört den på slottet Ceklis anställda Karol Putera, som skötte vattenreservoaren. Han kunde endast intyga - den 29/1 1947 - att det på slottet i maj-juni 1945 fanns civilpersoner under militärbevakning, men något annat kunde han ej uppgiva utan hänvisa till en Frantisek Cvegel, vilken enligt konsul Stodola var en mångårig anställd på slottet. Cvegel säger, att han såg de civilpersoner, som under maj-juni 1945 voro på slottet, men han visste inte, om det befann sig utlänningar bland dem. En del

buro "stadskläder". "Als er das Lichtbild sah, erklärte er sogleich ohne vielem Prüfen und Erwägen, dass er den Beträffenden damals dort gesehen habe. Auf die Frage, wie er das mit Sicherheit angeben könne, erklärte er es in dem Sinne, der Beträffende sei ihm damals aufgefallen. Im Juli 1945 seien alle angeblich nach Wien gegangen."

Så långt uppgifterna, som tyda på att det var Wallenberg, som satt fången i Ceklis.

von Maasburg berättar vidare, att från det rum, där svensken bodde, hade till von Maasburgs rum förflyttats en rödhårig ungersk gendarm, som skjutit ned en rysk soldat. Gendarmen överlämnades sedan till de ungerska myndigheterna och processen mot honom väckte ett visst uppseende.

Om den av von Maasburg nämnde von Dombrowsky - gift med grevinnan Behlen - säger von Maasburg blott, att han fanns bland fångarna i Ivanka men ej om han satt i samma rum som Wallenberg eller von Maasburg. Reginald Barret fanns dock i samma rum som von Maasburg. Måhända har han talat med den rödhåriga gendarmen och fått detaljer om Wallenberg.

Kritik över de företagna åtgärderna.

- 1) von Maasburg borde ha tillfrågats om svenskens utseende samt vidare på vilken plats han och de andra internerna gripits. Fanns andra fångar på slottet när von Maasburg kom dit. Visste inte von Maasburg hur länge Ceklis använts som fångelse. Var bevakningen rysk militär. Kunde han i så fall inte namngiva någon av de ryska officerarna.
- 2) Varför har inte Reginald Barrat hörts? Han torde kunna ge åtskilliga värdefulla upplysningar, då det ju är han, som utpekade Wallenberg.
- 3) Varför har Bässler inte hörts? Han har ju suttit i samma rum som Wallenberg, enligt vad von Maasburg trodde.
- 4) Det framgår inte om Wallenbergs foto uppvisats tillsammans med andra fotos och det synes endast ha varit teckningsreproduktioner, som visats.

- Åtgärder: 1) von Maasburg höres på nytt.
2) Reginald Barrat uppspåras och höres.

*(Kolla om dock inte
fotat sedan man
färdigt uppspårat
Barrat, säger han.
15/5 - Dahlman gör
det då vid tidigast 16/5)*

- 3) Wilhelm Pitt Bässler uppspåras och höres.
- 4) Stodola, som torde vara i Stockholm, ombedes göra en skiss över slotten Ceklis och Ivanka samt beskrivning över omgivningarna i görligaste mån.
- 5) Kan generalen (överstelöjtnanten) Kurmanovič spåras, bör han höras.
- 6) Likaså baronen Acyl.
- 7) von Dombrowsky - gift med Behlen - uppspåras om möjligt och höres.